

Informacja o świętach światła

TAJSKA SOBÓTKA – LOY KRATHONG

Każdego roku między końcem października a połową listopada obchodzone jest święto Loy Krathong, wyznaczające koniec pory deszczowej i poświęcone duchom wody. Obrzędy mają na celu podziękowanie i zjednanie sobie łaski bogini wody Mae Khong Kha. Tajowie dekorują krathong – miniaturową łódź-kosz, wplecioną z liści bananowca, wkładają do niej zapalone świece, pałeczki zapachowe oraz monety, a następnie spuszcza ją na wodę. Tysiące unoszących się na wodzie świecących krathongów tworzy wspaniałe widowisko. Z tym rytuałem wiąże się mnóstwo wierzeń i przesadów. Niektórzy wierzą, że jeżeli dana osoba widzi światło w swoim krathongu, dopóki nie zniknie jej z oczu, życzenie się spełni, natomiast jeśli krathong powróci do niej lub świeca zgaśnie, oznacza to złą wróżbę. Przed puszczeniem krathongu na wodę należy pomodlić się po cichu za pomyślność osób bliskich, a także przebaczyć winy i urazy naszym wrogom – krathong uniesie nasze smutki, złości i minione niepowodzenia. Poza tym, spędzenie Loy Krathong z ukochaną osobą wróży stały związek. Od niedawna święto światła zostało wzbogacone w widowisko typu światło i dźwięk, podczas którego iluminowane są również ruiny, a wszystkiemu towarzyszą fajerwerki.

<http://www.kosciol.pl/article.php/2003111012545432>

JAPOŃSKIE ŚWIĘTO O-BON: 13–16 sierpnia

Święto O-Bon, zwane Festiwalem Lamp i Sztucznych Ognia, ma takie znaczenie jak nasze Święto Zmarłych. Co roku tego dnia około ośmiu tysięcy lampionów unosi się na wodach zatoki w Matsushimie, podczas gdy na nocnym letnim niebie odbywa się prawdziwy ognisty spektakl z około dziesięciu tysięcy sztucznych ognia. Migocące na wodzie światła mają ulżyć i pocieszyć dusze przodków w ich życiu po śmierci. W pierwszy dzień O-bon, jak wynika z buddyjskiej nauki, dusze bliskich, którzy od nas odeszli, powracają do domów, w których wyrosły i spotykają się z żyjącymi członkami rodzin. Przybywają one z Amidy, Czystego Łądu Buddy, a w ostatni dzień festiwalu ceremonia Toro Nagashi odsyła je tam z powrotem. Ludzie, mieszkający w dużych miastach, biorą specjalnie urlopy, by pojechać w rodzinne strony i złożyć wizytę na grobach swoich przodków. Zupełnie tak jak u nas, tylko my nie mamy fajerwerków!

www.poznajswiat.com.pl/art/320

ŻYDOWSKEI ŚWIĘTO ŚWIATŁA – CHANUKA: GRUDZIEŃ (DATA ZMIENIA SIĘ CO ROKU)

Chanuka – (hebr. **חנוכה**) święto żydowskie trwające osiem dni od 25 dnia miesiąca *kislew*. "Święto światła" upamiętnia cudowne wydarzenie, kiedy to niewielka ilość oliwy – taka, której miało starczyć tylko na jeden dzień – paliła się przez osiem dni. Najważniejszym rytuałem święta jest zapalanie światła: jednego pierwszego dnia święta, dwóch – drugiego itd. aż do ósmego, kiedy zapalane jest osiem światła (lamp oliwnych, albo wspólnie – świec).

Lampy lub świece zapalane są w charakterystycznym świeczniku – chanukija. Oprócz chanukiji równocześnie musi palić się inne światło – nie należy bowiem stosować świecznika w celach użytkowych, a jedynie jako symbol cudu. Aby przypominać o cudzie chanukowym, chanukiję należy postawić w drzwiach lub na oknie tak, aby była widoczna. Podczas Chanuki wolno pracować, choć kobiety powinny powstrzymać się od pracy przez czas palenia się świec (ok. pół godziny każdego dnia). Dla niereligijnych Żydów Chanuka stała się świeckim świętem, w którym dzieciom dostają prezenty, a dorośli grają w karty. Chanuka to święto o ruchomej dacie, w tym roku rozpoczyna się 16.12, w roku 2007– będzie to 5 grudnia, a w 2008 – 22 grudnia.

Na podstawie <http://pl.wikipedia.org/wiki/Chanuka>

SZWEDZKIE ŚWIĘTO ŚWIATŁA – DZIEŃ ŚWIĘTEJ ŁUCJI: 13 grudnia

Łucja to sycylijska święta, która, w nie do końca wyjaśniony sposób, trafiła do Szwecji. Tam stała się patronką światła, rozpraszającą mroki zimowej nocy. Jej święto obchodzone jest 13. grudnia – w dniu, w którym według pierwotnych wierzeń miało miejsce przesilenie zimowe. Tego dnia przed świtem św. Łucja wkracza do domów z płonącą koroną na głowie i orszakiem niosącym świece w dłoniach. W orszaku kroczą ubrane na biało „tärnor” – druhnicy oraz „stjärngossar” – chłopcy z gwiazdami na czapkach. Światłem i śpiewem oznajmiają, że zimowe dni będą odtąd coraz dłuższe i jaśniejsze, że minęła już najciemniejsza pora roku. Dzień Świętej Łucji obchodzony jest w Szwecji jako święto światła – zgodnie ze znaczeniem jej imienia, które pochodzi zapewne od słowa „łuna”. Może dlatego sama święta jest utożsamiana z osobą przynoszącą światło, podczas długich zimowych nocy. Dzień Świętej Łucji ma też swoje kulinarne przysmaki: glögg, czyli czerwone, grzane wino z cukrem i korzeniami oraz lussekatter – kruche ciasteczka z pszennej mąki z rodzynkami i szafranem. W latach trzydziestych XX wieku w ramach obchodów Dnia Świętej Łucji, na specjalnie wcześniej wzniesionej scenie, koronowano dziewczynę, symbolizującą historyczną postać. Ten zwyczaj jest kultywowany do dzisiaj Często ciemność rozświetlają oprócz świeczek na koronie, również sztuczne ognie.

<http://www.agrosalon.pl/content/view/366/61/>